

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про затвердження Загальнодержавної
цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз
на 2018–2021 роки»

Головною метою Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки є стабілізація рівня захворюваності, зниження рівня смертності та підвищення ефективності лікування хворих на чутливий туберкульоз, хіміорезистентний туберкульоз, ко-інфекцію (туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД).

1. Підстава розроблення проекту акта

На виконання пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 року №1011 «Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018–2021 роки».

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

За результатами виконання Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульозна 2012 – 2016 роки рівень захворюваності на туберкульоз серед населення знизився на 9 відсотків, рівень поширеності всіх форм активного туберкульозу у поєднанні з ВІЛ знизився на 11,6 відсотка, а рівень смертності від туберкульозу – на 19 відсотків, проте набувають надзвичайної актуальності проблеми поширення мультирезистентного туберкульозу. Протягом останніх років спостерігається зростання кількості мультирезистентного туберкульоз з 3482 у 2009 р. до 7778 у 2016 р.

У 2014 році Україна вперше ввійшла до п'ятірки країн світу з найвищим тягарем мультирезистентного туберкульозу. Також зростає кількість випадків майже невиліковного туберкульозу з розшириною резистентністю до протитуберкульозних препаратів, їх частка становить приблизно 14,7 відсотка від загальної кількості хворих на мультирезистентний туберкульоз у 2016 році.

Однією з основних причин високого тягаря туберкульозу, у тому числі мультирезистентного, в Україні є низька ефективність лікування серед нових випадків і рецидивів, що становить 74,2 відсотка та є другим найнижчим результатом лікування в Європейському регіоні. Результат успішного лікування мультирезистентного туберкульозу також є одним з найнижчих в Європейському регіоні та становить 46 відсотків.

В умовах соціально-економічної кризи, яка поглибується через військовий конфлікт на сході країни, прогнозується погіршення епідемічної ситуації щодо туберкульозу, ко-інфекції (туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД), що потребуватиме проведення додаткових організаційних заходів та фінансових витрат.

Сьогодні проблема туберкульозу вийшла за рамки сухо медичної галузі та набула статусу проблеми загальнодержавного масштабу, враховуючи, що туберкульоз є соціально небезпечною інфекційною хворобою, основними чинниками якого є політичні, соціальні, економічні аспекти, а наслідки несуть в собі загрозу економіці і національній безпеці нашої держави.

Саме це спричинило необхідність впровадження міжгалузевого комплексного підходу до формування та реалізації державної політики у сфері протидії туберкульозу шляхом об'єднання зусиль державного та неурядового сектору із залученням міжнародної технічної підтримки.

Все це актуалізує необхідність впровадження принципово нової за своїми концептуальними засадами Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки.

3. Суть проекту акта

З огляду на зазначене існує необхідність перегляду та зміни підходів до організації, планування і фінансування програми протидії туберкульозу відповідно до нових глобальних стратегій та керівних документів Всесвітньої організації охорони здоров'я, зокрема нової глобальної стратегії ВООЗ “Покласти край туберкульозу” та цільових орієнтирів Комплексного плану дій щодо боротьби з туберкульозом у Європейському регіоні Всесвітньої організації охорони здоров'я на 2016 – 2020 роки, які покладені в основу нової програми.

Одним із нових стратегічних напрямів є впровадження моделі протитуберкульозної допомоги, орієнтованої на потреби людей з акцентом на лікування на амбулаторному етапі зі стійкими механізмами фінансування та оплати, що розроблені для досягнення більш високих результатів у сфері профілактики та лікування туберкульозу.

4. Правові аспекти

Нормативно-правовими актами у цій сфері правового регулювання є:
 Конституція України;
 закони України: Основи законодавства України про охорону здоров'я, «Про протидію захворюванню на туберкульоз», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про затвердження Загальнодержавної цільової

соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2012– 2016 роки», «Про виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні»;

постанова Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 року № 950 «Про затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України»;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 року №1011 «Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки»;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 року № 248 «Про схвалення Стратегії забезпечення сталої відповіді на епідемії туберкульозу, в тому числі хіміорезистентного, та ВІЛ-інфекції/СНІДу на період до 2020 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки потребує фінансування в межах видатків державного бюджету. Фінансово-економічні розрахунки додаються.

6. Прогноз впливу

Впливатиме на заклади охорони здоров'я шляхом формування стандартизованих підходів щодо діагностики та лікування, гарантоване забезпечення протитуберкульозними препаратами та витратними матеріалами для діагностики туберкульозу, в тому числі хіміорезистентного, та ко-інфекції (туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД). Для громадян України дозволить забезпечити стовідсотковий доступ населення до діагностики та лікування туберкульозу, в тому числі хіміорезистентного, та ко-інфекції (туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД).

7. Позиції заінтересованих сторін

Проект Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки пройшов громадське обговорення. Обласними державними адміністраціями, Національною

академією медичних наук України розглянуто та погоджено без зауважень проект Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки. Прогноз впливу додається.

8. Громадське обговорення

Проект Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки пройшов громадське обговорення.

9. Позиції заінтересованих органів

Проект закону України погоджено з Міністерством оборони України (без зауважень), Міністерством внутрішніх справ України (без зауважень), Міністерством соціальної політики (без зауважень), Міністерством освіти і науки України (без зауважень), Міністерством юстиції України (з зауваженнями, які були враховані частково), Міністерством фінансів України (з зауваженнями, які не були враховані)

10. Правова експертиза

Висновок Мін'юсту від 08 серпня 2018 року, проект закону України погоджено із зауваженнями, які були враховані частково.

11. Запобігання дискримінації

У проекті закону України відсутні положення, які містять ознаки дискримінації. Громадська антидискримінаційна експертиза не проводилась.

11¹. Відповідність принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

В проекті закону України відсутні положення, які містять ознаки гендерної дискримінації. Громадська гендерно-правова експертиза не проводилась.

12. Запобігання корупції

У проекті Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

13. Прогноз результатів

Прийняття та реалізація проекту Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2018 – 2021 роки є підґрунтям для впровадження гарантованих державою заходів з діагностики, лікування та профілактики туберкульозу, у тому числі мультирезистентного, що дозволить досягти стабілізації рівня захворюваності, зниження рівня смертності та підвищення ефективності лікування хворих на чутливий туберкульоз, хіміорезистентний туберкульоз, ко-інфекцію (туберкульоз/ВІЛ-інфекція/СНІД).

Заступник Міністра з питань
європейської інтеграції

Ольга СТЕФАНИШИНА

« » 2018р.